

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ වාර්තාකරු සමග සම්මුඛ සාකච්ඡාවක්

විසි එක් වන සියවසේ චීනය තුළ වෙනස්වන දේශපාලන ආකල්ප

Interview with WSWs correspondent
Changing political attitudes in twenty-first century China
Part Two

දෙවන කොටස
2004 දෙසැම්බර් 8

පහත පලවන්නේ වසර ගනනාවකට පසුව ප්‍රථම වතාවට මෑතක දී චීනයේ සංචාරයක යෙදුණු ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ වාර්තාකරුවකු වන ජෝන් චෑන් සමග පැවති කොටස් දෙකකින් යුත් සම්මුඛ සාකච්ඡාවක දෙවන කොටස යි. චෑන් උපත ලැබුවේ හා හැදී වැඩුනේ එහි දකුණු දිග ගුවාන්ඩොං පලාතේ ය. සිය මෑත ගමනේ දී ඔහු පලාත් අගනුවර වන ගුවාංෂො මෙන් ම තවත් නගර හා ගම්මාන ගනනාවක ම සංචාරය කළේ ය.

ලෝසවෙආ: චීනය තුළ දේශපාලන සාකච්ඡා බෙහෙවින් කෙරෙන්නේ ද?

ජෝන් චෑන්: බොහෝ සෙයින් නිල ආයතනවල පවත්නා දූෂණයන් සමාජ ගැටලුන් සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලික සාකච්ඡා පවතී. තමන්ගේ ම මිතුරන්ගේ කවයන් තුළ දී මිනිස්සු තරමක් විවෘතව කතා කරති.

ලෝසවෙආ: සමාජවාදී මනෝගතියක් ලෙස හැදින්විය හැකි යමක් ඔබ කෙතරම් දුරට අත්දැකී කා ද?

ජෝ.චෑ.: සමානාත්මතාවාදයේ ව්‍යාකූල රූපාකාරයක් එහි පවතී. බොහෝ දෙනාට බටහිර පිලිබඳව මිථ්‍යාවන් ඇත. එක්සත් ජනපදය හා සෙසු බටහිර රටවල පවත්නා සුබසාධන පද්ධතිය සමානතාව අත්පත් කර ගන්නා විධි ක්‍රමයක් යයි ඔවුහු සිතති. එම රටවල දක්නට ලැබෙන දරිද්‍රතාවයේ පරිමාව ගැන මා ඔවුනට පැවසූ කල ඔවුහු කිසිසේත් ම මාව විශ්වාස නො කරන්නට ඇත. එම රටවල අඩු ගනනේ විරූ කියා සහනාධාර සහ නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවය ඇති බැවින් එහි තතු චීනයට වඩා හොඳ විය යුතු බව බොහෝ දෙනෙක් සිතයි.

“වෙලඳ පොල ප්‍රතිසංස්කරණවල” එල්ලයන් වන්නේ සමාජ සහනාධාර සහ සුබසාධන සේවාවන් ය යන මිථ්‍යාව නිල විද්වතුන්ගේ හා එතෙර “ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යාපාරයේ” කොටස් දිගු කලක් තිස්සේ ගසා කා ඇත. පාලක පක්ෂය “දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ” හරහා යුරෝපීය මාදිලියේ සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂයක්

බවට පරිවර්තනය වනු ඇතැයි යන තර්කය පවා සමහරු ඉදිරිපත් කරති.

ලෝසවෙආ: කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ගැන මිනිසුන් සිතන්නේ කුමක් ද?

ජෝ.චෑ.: ඒ සම්බන්ධයෙන් පවතින්නේ සැබැවින් ම තරුම අදහසකි. පක්ෂයට බැඳුණු අයගේ පවා අදහස එය යි. අද බොහෝ දෙනා, විශේෂයෙන් ම තරුන නිලධාරීන්, කියන්නේ පක්ෂයට බැඳීමට තමන් ගත් තීන්දුවට කිසිදු දෘෂ්ටිමය විශ්වාසයක් සමග මොන යම් හෝ සම්බන්ධයක් නැති බව යි. ඔවුන් බැඳුනේ රාජ්‍ය අංශයේ, පරිපාලනයේ හෝ කලමනාකරනයේ රැකියාවක් ලබා ගනු පිණිස ය. සමහරෙක් මා සමග පැවසුවේ, තමන්ට පක්ෂයේ දෘෂ්ටිය සම්බන්ධයෙන් කිසිදු විශ්වාසයක් නැති නිසා එයට බැඳීමට සිදු වීම පිලිබඳව කලකිරීමක් දැනෙන බව යි. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට කොමියුනිස්ට්වාදය සමග මොන යම් හෝ සම්බන්ධයක් පවතී යයි කිසිවෙක්, දශක ගනනාවක් තිස්සේ පක්ෂයේ සාමාජිකයන්ව සිටි අය පවා, සැබැවින් ම විශ්වාස නො කරයි.

රජය-සතු ව්‍යවසායන්ගේ කම්කරුවෝ තන්ත්‍රය සම්බන්ධයෙන් පොදුවේ දක්වන්නේ සතුරු ආකල්පයකි. 1990 ගනන්වල ප්‍රතිව්‍යුහකරන පිලිවෙත් ඇරඹීමේ පටන් ඔවුන් සිටින්නේ හෙට තමන් දොටට වැටෙනු ඇතැයි යන්න පිලිබඳව පවත්නා නිරන්තර බියකිනි. එවන් රැකියා පෙරදී මෙන් සුව පහසු හෝ සුරක්ෂිත රැකියා ලෙස තව දුරටත් නොසැලකෙයි. කලින් මෙම කම්කරුවන්ට රාජ්‍ය නිවාස, විශ්‍රාම වැටුප්, සෞඛ්‍ය සේවා සහ නිදහස් අධ්‍යාපනය යන පහසුකම් තිබුනි.

මම එක් යුවලක් සමග කතා කලෙමි ඔවුන් දෙදෙනා ම වැඩ කලේ රාජ්‍ය-සතු ව්‍යවසායන් තුළ ය. තමන් රාජ්‍ය නිවාස පහසුකම් ලැබුණු අවසාන කන්ඩායමට ඇතුලු වූ බැවින් තමන් වාසනාවන්තයන් යයි ඔවුහු මට පැවසූහ. දැන් පවා ඔවුන්ට එහි වියදමින් කොටසක් ගෙවීමට සිදුව ඇත. තමන් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට වෛර කරන බව සැමියා මා සමග පැවසී ය. ඒ මන්දැයි මා විමසූ කල ඔහු කියා සිටියේ පක්ෂය මහජනතාවට බොරු කියන බව යි. රජයේ පාලනය යටතේ පවත්නා

මාධ්‍ය ගෙන යන ප්‍රචාරක ව්‍යාපාරය ඔහුගේ පිලිකුලට ලක්ව ඇත. චීන නායකයන් සිතන්නේ සියලු දෙනා මුත්තියක් බව යැයි ඔහු කී ය. එහෙත් ඇත්තෙන් ම ඔවුන් එසේ නො වේ. මොවුන් වැනි කම්කරුවන් තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් බොහෝ අත්දැකීම් විඳ ඇත.

ලෝසවෙදා: ඔබ පක්ෂ සාමාජිකයන් අතුරින් කවරෙකුට හෝ කතා කලා ද?

ජෝ.වැ.: මා දන්නා එක් අයෙක් වසර 20ක් තිස්සේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය තුළ සිටි නිලධාරියෙකි. ඔහු මූල්‍ය ආයතනයක වැඩ කරන අතර කලින් හමුදාවේ ද සිට ඇත. ආන්ඩුවත් ගොවීන් හා කම්කරුවන් මුහුණ දෙන සමාජ ප්‍රශ්නන් පිලිබඳව ඔහු බොහෝ දේ දැන සිටියේ ය. ඔහු පෙන්වා දුන් පරිදි, දොට්ට වැටුණු කම්කරුවන්ට චීන ආන්ඩුවෙන් දෙන ඊනියා ජීවන දීමනාව ප්‍රමාණවත් වන්නේ සහල් බෑගයක් මිලට ගැනීමට පමණි. කම්කරුවන් භාමතෙන් මිය යාම වැලැක්වීමට පමනක් එය යන්තම් ප්‍රමාණවත් ය. එහෙත් බටහිර පවත්නා සුබසාධන ක්‍රමය වඩා හොඳ යන යන මිථ්‍යාව ඔහුට තිබුණි.

නිලධරය තුළ තත්වය කොයි වගේ ද යන්න පිලිබඳව ඔහු කියූ කතා වැදගත් ය. තමන් සිය ශේෂ පත්‍රය සම්පූර්ණ කිරීමට සමත් වූන බවත් කිසිවකු තරහ කර ගත් නැති බවත් එබැවින් තමන් දැඩි සන්තෝෂයෙන් පෙලෙන බවත් දිනක් ඔහු මා සමග පැවසී ය. එය පැහැදිලි කරන ලෙස මා ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටි විට, ඔහු පෙන්වා දුන්නේ දූෂණය සෑම මට්ටමක ම පැතිර පවත්නා තතු යටතේ බැංකුවක ශේෂ පත්‍රය යනු ඉතා පරෙස්සමින් පිලියෙල කල යුතු ලේඛනයක් බව යි. අනෙක් නිලධාරීන්ගේ දූෂණ කටයුතු හා නාස්තිය යට ගසනු පිනිස ගිනුම්වල සංඛ්‍යා එහා මෙහා කිරීමට ඔහුට සිදු විය. එය යි හුදු සම්මතය.

නිලධරයන්ගෙන් විශාල සංඛ්‍යාවක් දිරිසුන්, පරපුටු ජීවන වර්ගවක් පවත්වා ගෙන යයි. සෑම වසරක ම ආන්ඩුවේ අයවැයෙන් බිලියන ගනන් නාස්ති කරමින් කමින් බොමින් විනෝද වීම ද ගනිකාවන් ඇසුරු කිරීම ද නිලධරයන්ගේ හා ව්‍යාපාරිකයන්ගේ අනිවාර්ය වර්ගවක් බවට පත්ව තිබේ. සෙසු නිලධාරීන් සමග ඇති වන මතභේදවල දී තමන්ගේ අවශ්‍යතා රැක ගනු පිනිස සිය කාර්ය මත්ඛලය යොදා ගන්නා පොලිස් ප්‍රධානියකු පිලිබඳ කතාවක් මට දැන ගන්ට ලැබුණි. මෙය අසාමාන්‍ය තත්වයක් නො වේ. ඔවුන් ක්‍රියාත්මක වන්නේ මාගියාවක් මෙනි.

ලෝසවෙදා: ඔබගේ මිත්‍රයා දොස් කීවේ කාට ද?

ජෝ.වැ.: ඔවු දුවා ඇති දූෂණය පිලිබඳව ඔහු බැන වැදුනේ ඩොං ෂියාඕපිංට ය. මෙම වසරට යෙදෙන ඩොංගේ සිය වන උපන් දින සංවත්සර සැමරුම පිලිබඳව මම ඔහුගෙන් විමසීමි. ඩොං දැන් වෙලඳ පොල ප්‍රතිසංස්කරණවල “මහා නිර්මාතෘ” ලෙස ප්‍රශංසාවට ලක් කෙරෙතත් එය ආරම්භ වූයේ මාඕගේ සමයේ බව ඔහු පැවසී ය. එක්සත් ජනපදය හා බටහිර සමග සංහිදියාව තහවුරු කර ගැනීමට වෙහෙස වී කටයුතු

කලේ මාඕ ය. ඩොංගේ පිලිවෙත සඳහා ජාත්‍යන්තර පදනම් දැමීමට තුඩු දුන්නේ එම ක්‍රියාකලාපය යි. මාඕ යටතේ 1970 ගනන් මුල දී රෙගුලාසිගරනයේ සමහර රූපාකාරයන් ඒ වන විටත් ක්‍රියාවට දැමෙමින් පැවති බැවින් මාඕ සහ “ධනවාදී මාවත්කාරයන්” අතර අති මූලික වෙනසක් නැතැයි ඔහු අවධාරනය කලේ ය.

ලෝසවෙදා: මෙම සාකච්ඡාව සිදු වූයේ පොදු ස්ථානයක නො වේ?

ජෝ.වැ.: නැත. එය සිදු වූයේ ඔහුගේ නිවසේ ය. මිනිස්සු තව මත් සැකයෙන් යුතුව සිය උරහිස්වලට ඉහලින් හැරී බලති. ඔවුන්ට ආන්ඩුව සමග සමීප සබඳතා තිබිය හැකි නමුත් තමන් කියන දේවල් ගැන ප්‍රවේශම් වීමට ඔවුන්ට සිදු වේ. පැහැදිලිව ම ගැටලුවේ මූලය කරා යාම ඔවුන්ට කල නො හැකි ය. වඩා විවේචනශීලී වීන බුද්ධිමතුන් පවා සලකන්නේ කම්කරු පන්තිය හා පීඩිත ජනතාව දරිද්‍රතාවට යටත් වූ විෂයයන් ලෙස ය — එනම්, ඉහලින් සිටින අය, බොහෝ විට ප්‍රජාතන්ත්‍ර පාලනයක් තහවුරු කරන ප්‍රබුද්ධ පාලකයන් කිහිප දෙනෙකු, විසින් ගලවා ගනු ලැබිය යුතු කොටසක් ලෙස ය.

ලෝසවෙදා: ඔබ ඉන්ටර්නෙට් කැමේවලට ගියා ද?

ජෝ.වැ.: ඔව්. සෑහෙන ප්‍රමාණයක්. පුද්ගලික තොරතුරු බොහොමයක් සැපයීමට මට සිදු වනු ඇතැයි මම සිතුවෙමි. එහෙත් ගැටලුව එය නො වේ. ඉන්ටර්නෙට් පොලිසියක් සහ නීති හා රෙගුලාසි පවතී. ඔවුහු විටින් විට මිනිසුන් අත් අඩංගුවට ගනී. එහෙත් එය ඇත්ත වසයෙන් ම හුදු ප්‍රදේශනය උදෙසා ය. ඉන්ටර්නෙට් භාවිතය සීමා කිරීමට හෝ පාලනය කිරීමට එය කිසිසේත් ම ඵලදායී ලෙස සමත් නො වේ. එතරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් අන්තර්ජාලයට පිවිස සිටින බැවින් එවන් දෙයක් කෙසේ වෙතත් කල හැක්කක් නො වේ. බොහෝ පවුල්වලට තමන්ගේ ම අන්තර්ජාල සම්බන්ධතා ඇත. සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවකට පුලුල් ධාරිතාවකින් යුත් අන්තර්ජාල සම්බන්ධතා පවතින අතර ගනනාවක් එක ම ගොඩනැගිල්ලක සම්බන්ධතාවක් පොදුවේ භාවිතා කරයි.

බොහෝ තරුණයන් ඉන්ටර්නෙට් කැමේ භාවිතා කරන අතර එය තරමක් ලාභ ය — පැයකට යුවාන් දෙකක් හෝ තුනකි. එම ස්ථාන නිතර ම පිරී පවතී. රෙගුලාසිවල සඳහන් වන්නේ ඔබ අවුරුදු 18ට වැඩි විය යුතු අතර ඔබගේ හැඳුනුම්පත එහි සිටින අධීක්ෂකයාට පෙන්විය යුතු බව යි. එහෙත් භාවිතයේ දී කිසිවෙක් මෙම රෙගුලාසිවලට එතරම් අවධානයක් යොමු නො කරයි. ඔබට අංකයක් ලබා දෙන අතර, අන්තර්ජාලය තුළ කවුරු මොනවා කලා ද යන්න සොයා ගැනීම ඉතා අසීරු බව මට නිසැක ය.

ලෝසවෙදා: එහි පවතින රූපවාහිනී, ගුවන් විදුලි සහ පුවත් පත් වාර්තාකරනය පිලිබඳ ඔබට දැනුනේ කුමක් ද?

ජෝ.වැ.: ගුවාංෂො සහ යාබද ප්‍රදේශවල රූපවාහිනී

නාලිකා 50ක් පමණ ඇත. හොංකොං සිට විකාශනය කෙරෙන නාලිකා ද මෙයට ඇතුළත් ය. එහෙත් පුලුල් පරාසයක වැඩසටහන් නැරඹීම සඳහා අවශ්‍ය කෙරෙන පොදු කේබල් ජාලය පාලනය කරන්නේ ආන්ඩුව යි. නිදසුනක් ලෙස, බෙයිජිං පාලනයට අහිතකර යමක් හොංකොං රූපවාහිනිය මගින් වාර්තා කෙරෙන්නේ නම්, එය නතර කොට ඒ වෙනුවට ගීත වාදනය කෙරෙයි. එනිසා ගීත ප්‍රචාරය වීම ඇරඹෙන විට ම රාජ්‍ය වාර්තා වැඩට බැස ඇති බව මිනිස්සු දැන ගනිති.

ලෝසවෙඅ: ප්‍රවෘත්ති වාර්තාකරනය කොයි වගේ ද?

ජෝ.වෑ: පොදුවේ ගත් කල, වඩා විවේචනශීලී අදහස් දැක්වීම කෙරෙන්නේ රූපවාහිනියට වඩා පුවත් පත්වල ය. සමහර පුවත් පත්, විටින් විට සමහර සමාජ කොන්දේසි — පතල් අනතුරු හෝ රෝහල්වල කොන්දේසි හා සෙසු බේදවාචක වැනි දේ — විවේචනය කරමින්, යන්තමින් ලිබරල් ස්වරූපයක් ගනී. තරුණ මාධ්‍යවේදී පරපුර සමාජ ව්‍යසනයන් එලිදරව් කිරීමට මැලි නො වෙති. එහෙත් නිතරම පාහේ තත්ත්වය විසින් ඔවුහු විනයගත කෙරෙති. එය කෙසේ වෙතත්, සමාජ හා ආර්ථික ජීවිතය නවීන තාක්ෂණය හා සෙසු ලෝකය සමග බෙහෙවින් ඒකාග්‍ර කෙරී ඇති තතු යටතේ ප්‍රවෘත්තිවලට හා දේශපාලන අදහස්වලට ප්‍රවිෂ්ට වීම සීමා කිරීම වඩ වඩා දුෂ්කර ය.

ලෝසවෙඅ: ජාතිකවාදය බෙහෙවින් ප්‍රමුඛව පවතී ද?

ජෝ.වෑ: ඔව්, එය බෙහෙවින් ප්‍රමුඛව දක්නට ලැබේ. චීන ජාතිකවාදය සෑම තැනක ම ප්‍රදර්ශනය කෙරේ. විදිවල බොහෝ ප්‍රචාරක පුවරු දක්නට ලැබේ. හමුදාවට සහාය දෙන ලෙස මහජනතාව උනන්දු කරන විශාල චීන අකුරුවලින් යුත් පුවරු නිවහන් ප්‍රදේශවල ප්‍රදර්ශනය කෙරේ. එහෙත් තරුණයන් හා කම්කරුවෝ මේ ආකාරයේ ප්‍රචාරයන් ගැන තරමක් සතුරු ආකල්පයක් දරති. ඔවුහු ඒවා නිලධරය සමග අනන්‍ය කර ගනිති.

ලෝසවෙඅ: මහජනතාව ලෝක සිද්ධීන් පිලිබඳව බෙහෙවින් දැනුවත් ද?

ජෝ.වෑ: එය සමාජ ස්ථරය මත රඳා පවතී. පොදුවේ ගත් කල, තරුණයන් අතර, බටහිර ද්‍රව්‍යමය සංස්කෘතිය හා පශ්චාත්-යුද කාල පරිච්ඡේදයේ සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණ පිලිබඳව දැවැන්ත මිට්‍යාවන් පවතී. කෙසේ වෙතත්, ඉරාකය තුළ එක්සත් ජනපද ආක්‍රමනය සම්බන්ධයෙන් මිට්‍යාවන් පවතින්නේ මද වසයෙනි. බොහෝ දෙනා ඉරාක යුද්ධය පිලිබඳව විවේචනශීලී වන අතර එක්සත් ජනපදය එහි කුමක් කරන්නේ ද යන වග දැනී. යුද්ධය තෙල් හා බලය පිලිබඳව බවත් දුප්පත් රටක් ආක්‍රමනය කිරීමක් බවත් සෑම කෙනෙක් ම සිතයි.

1996 දී එක්සත් ජනපද ගුවන් යානා ප්‍රවාහන නෞකා දෙකක් තායිවාන සමුද්‍ර සන්ධිය තුළ සේවයේ

යෙදවීම, 1999 දී යුගෝස්ලාවියාවේ චීන තානාපති කාර්යාලයට එල්ල වූ එක්සත් ජනපද ප්‍රහාරය සහ 2000 දී එක්සත් ජනපද ඔත්තු බලන යානයක් චීන ජේට් යානාවක් සමග ගැටීම යන මේ සියල්ල ම එක්සත් ජනපදය සම්බන්ධයෙන් චීන ජනතාවගේ ආකල්පය මත බලපෑමක් ඇති කලේ ය. මගේ පැරනි පාසල් මිතුරන්ගෙන් සමහරෙක් 1999 දී එක්සත් ජනපද තානාපති කාර්යාලය ඉදිරිපිට පැවති විරෝධතාවන්ට සහභාගි විය.

ලෝසවෙඅ: රාජ්‍ය-සතු රූපවාහිනිය තුළ එක්සත් ජනපද විරෝධී ආකල්පයක් දිරිමත් කෙරෙන්නේ ද?

ජෝ.වෑ: චීන ආන්ඩුව ජාතිකවාදය ප්‍රචාරය කරනු පිනිස මෙම සිද්ධීන් අරබයා පැන නැගුණු ස්වයං-සිද්ධික වෛරය ගසාකෑමට උත්සාහ කලේ ය. කෙසේ වෙතත්, මහජන මතය පාලනය කිරීමෙහි ලා ආන්ඩුව වැඩි වාසි සහගත ස්ථානයක සිටී යයි සිතීම වැරද්දක් වනු ඇත. තත්ත්වයේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රාග්ධනයට දොර විවෘත කිරීමේ පිලිවෙත මගින් නිර්මාණය කෙරෙන සමාජ දුක්ගැනවිලි සමග ජාතිකවාදී මනෝගතින් සාමාන්‍යයෙන් බැඳී පවතී. චීන අපනයනවලට විරුද්ධව එක්සත් ජනපදය පනවා ඇති ආරක්ෂනවාදී සම්බාධකවල ව්‍යසනකාරී බලපෑම කම්කරුවන් මෙන් ම ගොවීන් අතර ද අමනාපයක් වර්ධනය කොට ඇත.

චීන ඉස්සන් අපනයනය තහනම් කිරීමට බුෂ් ආන්ඩුව ගත් තීන්දුව සම්බන්ධයෙන් කෝපයට පත්ව සිටින ගොවි කාන්තාවක සමග මම ඉතා සිත් ගන්නා සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීමි. දේශීය සමාගම් ඇයගේ ඉස්සන් මිලට ගෙන ඒවා සකස් කොට එක්සත් ජනපදයට අපනයනය කිරීමට පුරුදුව සිටියේ ය. දැන් ඔවුහු සිය ගැනුම් මිල කප්පාදු කොට ඇති අතර ඇය දරිද්‍රතාවට ඇද වැටී තිබේ. ඇය එවිට ඉරාකය තුළ යුද්ධය සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජනපදය කෙරෙහි සිය වෛරය ප්‍රකාශ කිරීමට ද පටන් ගත්තා ය. චීන ගොවි කාන්තාවකට එලෙස ලෝක තතු ගැන කතා කරන්නකු බවට පත් වීම එක්තරා ආකාරයක වෙනසකි.

ලෝසවෙඅ: සමාජවාදය හෝ ට්‍රොට්ස්කිවාදය පිලිබඳ කාරණාව සාකච්ඡා තුළ දී මතු වූයේ ද?

ජෝ.වෑ: බොහෝ දෙනෙක් ලියොන් ට්‍රොට්ස්කි ගැන අසා නැත යන්න පැහැදිලි ය. සමාජවාදය සාමාන්‍යයෙන් ස්ටැලින්වාදය සමග අනන්‍ය කෙරෙයි. තත්ත්වය කෙරෙහි පවත්නා වෛරය හේතු කොට ගෙන බොහෝ දෙනෙකු සමග සමාජවාදය පිලිබඳව බැරෑරුම් සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීම දුෂ්කර ය.

ලෝසවෙඅ: ට්‍රොට්ස්කිගේ පොත් එහි අලෙවියට තබා තිබේ ද?

ජෝ.වෑ: නැත. සාමාන්‍ය පොත් සාප්පුවල නම් නැත. එහෙත් ෂින්හුවා වැනි නිල රාජ්‍ය-සතු පොත් හල්වල ඒවා ඇත. ට්‍රොට්ස්කිවාදය ගැන පොත් කිහිපයක් තිබේ. ඒවායින් සමහරක් තරමක් සිත් ගන්නා සුලු ය. වෑන් ෆෑන්ස්කි හා ෂෙන් වඞලිං වැනි හිටපු චීන ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්ගේ ලේඛන මාලාවක් පල කොට තිබේ.

ෂෙන් 1950 ගනන්වල දී මාමි විසින් සිරගත කෙරුණු අතර නිදහස් කෙරුනේ 1970 ගනන් අග දී ය. 1940 ගනන්වල දී ඒන ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයේ නායක පෙං ෂුශිගෙන් ඔහු හේද වීමට ප්‍රථම වැනි ආන්සිකි එම ව්‍යාපාරයේ නායකත්වයේ සිටියේ ය. වසර කිහිපයකට ඉහත දී ඔහු එංගලන්තයේ දී මිය ගියේ ය. මම තව මත් එම පොත් පරෙස්සමින් කියවා බලා නැත. එහෙත් මෙම ලේඛන මාලාවට සපයා තිබූ හැඳන්වීමෙහි සඳහන් වූයේ සෝවියට් සංගමය බිඳ වැටීමෙන් පසුව, ස්ටැලින්වාදය සැබෑ විද්‍යාත්මක කොමියුනිස්ට්වාදය හෝ සමාජවාදය නො වේ යයි තර්ක කරන අයව තේරුම් ගැනීමෙහි ලා මෙම කතුවරුන්ගේ ලේඛන උදව්කාරක විය හැකි බව යි. තම මරනය තෙක් ම සිය සංකල්ප සම්බන්ධයෙන් කිසි දාක නොවැනුණු ට්‍රොට්ස්කිවාදියකු ලෙස වැනි සැලකෙයි.

ලෝසවෙඅ: මෙම පොත් ඕනෑම කෙනෙකුට මිලට ගත හැකි ද?

ජෝ.වෑ: එය පැහැදිලි නැත. මෙම පොත් ඉදිරියෙන් පැවති පුවරුවක සඳහන් වූයේ ඒවා පර්යේෂන කටයුතුවල යෙදෙන කාඩ්වරුන් සඳහා පමණක් සැපයෙන අභ්‍යන්තර ප්‍රකාශන බව යි. ඒවා මිලදී ගැනීමට නම් තමන් විද්වත්කු බව ඔප්පු කල යුතු යයි මම උපකල්පනය කරමි.

ඒනයේ බොහෝ දෙනෙක් ඒන ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් ගැන කිසිදාක අසා නැතිවා විය හැකි ය. එහෙත් මෙම පොත් පල කිරීම මගින් පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ, අඩුම ගනනේ, ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ බලපෑම පිලිබඳව තත්ත්වය

තුල උත්සුකතාවක් පවත්නා බව යි. අන් සියල්ලට මත් වඩා, ඔවුන්ගේ දේශපාලනික යුක්තියක්ත භාවය තව මත් රදා පවතින්නේ තමන් සමාජවාදය හෝ කොමියුනිස්ට්වාදය නියෝජනය කරන බවට කෙරෙන සාවද්‍ය කියාපෑම මත ය.

එහි දී මා දුටු තවත් පොතක් 1920 ගනන්වල කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සහ කුවෝමින්ට්‍රනය අතර සහයෝගිතාව පිලිබඳව ලියැවුන එකකි. මෙම ඉතිහාසය ද විද්වතුන්ගේ උනන්දුවට භාජනය වූ මාතෘකාවක් බවට පත්ව ඇත. කොමියුනිස්ට් පක්ෂය කුවෝමින්ට්‍රනයට යටත් කිරීමේ ස්ටැලින්ගේ පිලිවෙත දෙවන ඒන විප්ලවයේ (1925-27) බේදවාචකය නිර්මානය කලේ ය යන්න දැන් විවෘතව පිලිගැනෙන කාරතාවකි.

එහෙත් ඔබට එයින් ඔවුන් උකහා ගන්නා නිගමනය මුලුමනින් ම පාහේ පෙර දැකිය හැකි ය: 1927 පරාජය බේදවාචකයකි. එහෙත් එහි පාඩම් උකහා ගත්තේ මාමි ය. ධනවාදී වර්ධනයේ ප්‍රමාදය නිසා ඒන කම්කරු පන්තිය ප්‍රජාතන්ත්‍ර හා ජාතික අරගලය ගෙන යාමට නොහැකි තරම් සංඛ්‍යාත්මකව දුර්වලව සිටියේ ය. එනයින් ගත් කල, ගොවි ජනතාව හා ධනේශ්වරයේ කොටස් වෙත හැරීම අවශ්‍ය විය — 1949 දී මාමි බලයට ගෙන ආවේ එම මූලෝපාය මගිනි. මෙම තර්කය මාමිවාදය සඳහා සැපයෙන නිල ක්ෂාමාලාප සම්බන්ධයෙන් නියාමාකාරයෙන් නිදර්ශනාත්මක ය. ඇත්ත වසයෙන් ම, එය පදනම් වන්නේ මාක්ස්වාදය හා සැබෑ සමාජවාදය මුලුමනින් ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් මත ය.